

בגלריית האמנות הגדולה של ארגון אמנות עובדות בתל-אביב, עמד בשבוע שעבר גבר כסוף-שיער, חייך בהנאה למראה קהל המבקרים הרב. לידו עמדה צעירה שחרחרת וחמינית, נהנתה לשמע השבחים שחולקו לצעירים. משה מיגדלוביץ, 27, ובתו אסתר מגדל, בת ה-25, הציגו לראשונה בפומבי את יצירותיהם, אותן ציירו במשותף בשעות הפנאי שלהם.

מתמיד חיפש האב, פקיד ממשלתי באימנים, עיסוק כלשהו לשעות הפנאי הרבות שלו. בתחילה ערך לעצמו אוסף בולים יקר-ערך. אך לאחר תקופה קצרה שוב לא מצא עניין באוסף. בקפדנות של אמן החל גזור תמונות מעיתונים מצויירים, הדביקן לפי נושאים, כך אותן לספרים מפוארים. לפתע גילה עולם אמנותי חדש. הוא ראה את בתו אסתר, מורה בבית-ספר יסודי, עוסקת בשעות הפנאי בציור כדים. הוא אור את האומץ הדרוש נטל מיכחול רציני. **פחד בלתי מוצדק**, לפני שנה ביקר מיגדלוביץ בצפת. מספר צעירים, שראו את יצירותיה, גילו התפעלות רבה. "הם אמרו לי, שלפי הציורים, אפשר לחשוב שאני מצויר כבר 20 שנה לפחות." היתה זו רק זריקת עידוד קטנה. ממילא כבר היה ביתו מלא יצירות עד אפס מקום.

"הרגשתי שאני צריך מה שיותר לכלך נייר", סיפר מיגדלוביץ. "המדינה שלנו היא קטנה מאד, אבל על הנייר אפשר לצייר אותה גדולה." הצייר בעל הדמיון המפתח, שלא למד מעולם ציור, החל להתרכז בציורי נוף ותנועה.

לא עבר זמן רב וציוריו של הפקיד הצנוע זכו לפרסום רב. צעירים ומבקרים רבים החלו לבקר בביתו, התפעלו מציוריו בעלי הצבעים העדינים. מיגדלוביץ לא הצליח לעמוד זמן רב תחת הלחץ הקשה; בלי התלהבות יתרה הסכים לערוך תערוכת-יחיד, בה שיתף גם את יצירות בתו: "פשוט פחדתי לעמוד בודד מול כולם", התנצל לאחר מכן.

פחדו היה מיותר. רוב המוצגים נמכרו בשבוע הראשון של התערוכה.

מאחורי הקלעים שלושה בתפקיד אחד

שלושה ילדים, תלמידי בתי-ספר עמ'מיים בתל-אביב, יתחלפו בתפקידיהם על בימת אגדות לוד, בהתיאטרון הקאמרי, שיצגת הבכורה שלו תתקיים בלוד השבוע. לפי חוק תעסוקת הילדים שאושר בכנסת,

מלכת המיץ, 1958

או אם סבורים כך ידידך, תוכלי להגיש (או לשדל אותם להגיש) את מועמדותך. כל אשר עליך לעשות הוא להמציא לו-דת השופטים של התחרות, ת.ד. 136, תל-אביב, תצלום שלך בבגדים, בציורף שמך, כתובתך המלאה, גילך, ותיאור קצר של חייך.

אם אין בידך תצלום הנואה לך כמתאים לתחרות זו, שלחי את הפרטים הנ"ל לועדת-השופטים, והיא תדאג לצלמך. כן ישוטטו צלמי התחרות בחופי הארץ, יצלמו מתרחצות שתיראינה להם כמועמדות מתאימות.

התחרות פתוחה לצעירות בנות כל הגילים.

שוב החלה עונת הרחצה, שוב נוהרים המונים לחופי הימים של ישראל — מאי-לת בדרום ועד נהריה בצפון, מטבריה וסדום במזרח ועד טנטורה ואשקלון במערב. שוב מרחפת בכל חוף השאלה: מי הנאה בבנות המיץ?

החל מהשנה יציג, "העולם הזה" שאלה זו בכל הארץ. הצעירה שתסמל את הרע-נות של הדור הצעיר ואת חדות החיים של העם השוכן על חופי ימים תוכתר ב-תואר מלכת-המיץ, ותישלח על-ידי "העולם הזה" לסיור מקיף לאורך חופי הים התיכון. כן תזכינה המלכה וסגניותיה בשפע מתנות.

האם את המלכה? אם סבורה את כך, גילים.

הולנע

ישראל

דחיפה חדשה לאומית

סידרת צילומי-מבחן קדחתניים, שנערכו בראשית השבוע באולפנים החדשים והמשוכללים של חברת גבע בגבעתיים, בישרו כי אחרי הפסקה ממושכת שוב החלו גלגלי תעשיית הסרטים הישראלית לנוע. האיש שניסה לדחוף מחדש את מוגינת הקולנוע הישראלי היה לארי פריש, היציר היהודי האמריקאי, שהפיק את מעשה במונית. משוכנע כי למד ממגרעות סרטו הישראלי הראשון, שהצליח להכניס כמה אלפי ל"י יותר מתקציב ה-50 אלף של ייצורו, חזר פריש לארץ כשבידו סטריט חדש מפרי עטו, ועם תקציב של מאה אלף ל"י, בשיתוף עם אולפני גבע, מתעתד פריש לסיים במשך חודש וחצי צילום סרט, שיקרא עמוד האש.

15 מועמדים לתפקיד, בעלילת ה"סרט אין שום ציונות ושום תעמולה", הביטיח פריש; "זהו סרט אנושי, שיכול היה להיחצר בכל מקום אחר בעולם. מטרתו היא להיות סרט מעניין, מברר ומכניס".

במרכז העלילה עומדים ששה חברי היאחדות בנגב, ערב מלחמת העצמאות. הסרט יראת את אולם במשך 24 שעות, יספר כיצד הגיעו הששת הגברים והנערה לחבורה זו ולמצב זה. לששת התפקידים ישנם 15 מועמדים. לתפקיד הנערה ישנן ארבע מועמדות, אם לא תספיק דינה פסקין, השחקנית הישראלית הנמצאת בארצות-הברית, להשתחרר ולהגיע למועד ההסרטה, קיימות עוד שלוש מועמדות לתפקיד: אילנה קופר, מי שהיתה המועמדת לתפקיד אנה פראנק, רוזינה ארצי, שחקנית הקאמרי, וקטי רודר, יפהפיה ישראלית בלונדון שחזרה לאחרונה מבילוי בצרפת.

אם לא יהפך עמוד האש לעמוד של עשן בלי אש, מתכוונן לארי פריש להישאר בארץ ולהמשיך לייצר סרטים בקצב של 3-2 ל"י שנה. הסביר הצעיר גבה הקומה, את חובתו: "יש לי שלוש מטרות בהסרטה עמוד האש — לקיים המשכיות ביצור סרטים ישראלים, לשכנע את הממשלה כי יצור סרטים היא תעשייה כדאית למדינה, ולבסוף אולי לעשות גם קצת כסף".

סרטים

בן-טובים טוב

בני הזר (מקסים, תל-אביב; ארצות-הברית) היא התגלית אותה מגלים הורים

רבים, שהיו עסוקים על שנותיהם בבעיות פרנסה או בידור, והמופתעים כשמתברר להם כי במשפחה מכובדת ותרבותית כשלהם גדל, מבלי שירגישו בכך, עבריון. הורים שהיה להם הזמן לראות כמה סרטים הוליוודיים בודיים בבקיה זו, יודעים כי הסיבה לכך נעוצה בחוסר תשומת-לב מספקת מצידם, ובהיעדר אהבת הורים.

טום דיטמאר, לא זו בלבד שראה סרטים הדנים בבעיות מרד הנעורים, אלא שודאי ייצר אף כמה מהם. שכן, מר דיטמאר הוא מפקי סרטים. משום כך, כאשר מצירה אותו המשטרה לילה אחד כדי להוציא בערבות את בנו, הגאשם בהתפרעות בבית-קולנוע וב-הכאת בעל-הקולנוע, יודע מר דיטמאר (גימס דלי) כי השד אינו גורא כל כך. כל מה שעליו לעשות, לפי הסרטים אותם ייצר, הוא לנקוט ביד חזקה ולחטל את זרע ה"פורענות בעוורו באבו. הוא אפילו אינו מאזין לטענות בנו, שהיכה את בעל הקולנוע מתוך התגוננות, ולא כדי לנקום על חוסר אהבת-אב.

פעם שניה כמשטרה, אלא שהפעם, הבן שלא הקרישו לו תשומת לב, אינו בן טובים או סתם פרחח. הוא באמת נער אמריקאי ממוצע ושקט, שגנרו לתגרה שלא באשמתו הישירה, כדי לשכנע את אביו בצדקתו, מנסה האל בן ה-16 (גימס מק ארתור) לשדל את בעל הקולנוע שהוכה, שיספר לאביו מה באמת קרה. כאשר מסרב האיש מכה אותה האל שוב, נלקח למשטרה, לשם בא אביו שנית לשחררו בערבות.

הסרט מסתיים, במסקנה אליה מגיע האב יחד עם הצופים: לא כל בני הטובים קורצו מאותו הומר, ובדור מופרע זה יש גם כמה בנים טובים אמיתיים. מה שמביא ליד מסקנה זו אינו דחאק הסיפור, אלא משחק המצויין של כל חברי הצוות, ובימיו ניאו-ריאליסטי המכליל את בני הזר בשורת ה"סרטים הטובים של מהפכני הוליווד.

תדרוך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **עמק השלום** (גת, תל-אביב) — שני ילדים יוגוסלביים, בלחית טייס כושי אמריקאי, מחפשים אחר עולם ללא מלחמה, כסרט יוגוסלבי נוגע ללב.

● **מבשרי הגורל** (תמר, תל-אביב) — סיפור גשר ווסרלו בגירסה רוסית, כנה ומי שכנעת יותר מהמקור.

● **בני הזר** (מקסים, תל-אביב) — ראה לעיל.

ציורים מיגדלוביץ' ומיגדל * מתוך כד מצויר, דעיון לחזיב

התוכנית השניה של בעל ירוק, שגם היא כקודמתה תהיה מורכבת מפזמונים ומעריכונים ללא קשר עלילתי ביניהם. . . . **זכוכית ובטון** יפארו את החיות החדשה של בניו תיאטרון הבימה, אחרי שהאדריכל דב כרמי ישלים את תוכניתו, והנהלת התיאטרון תיגש לביצועה המידי. בתוכנית: חי סול מבנה העמודים הגבוה בחזית הבנין, בעזרת יציקת חדר המתנה ענק במחצית הגבוהה, ובנית קיר זכוכית בחזית הדר זה.

* על ראש הציירת כד שצויר על ידה, על רקע ציור-קיר בדירתה.